

КОНСТРУЮВАННЯ ОСОБИСТІСТЮ СВОГО МАЙБУТНЬОГО

Попович І. С., Херсонський державний університет (Херсон),
email ihorpopovych999@gmail.com, orcid 0000-0002-1663-111X

Окреслено змістові особливості конструювання особистістю свого майбутнього. Аргументовано, що здатність особистості конструювати своє майбутнє є проблемою, яка потребує емпіричного дослідження і теоретичного обґрунтування. Особливо важливим залишається питання елітарної чи егалітарної здатності людини конструювати своє майбутнє.

Ключові слова: соціальна дійсність, темпоральність, очікуваний образ майбутнього, модель очікуваного майбутнього.

AN INDIVIDUAL'S CONSTRUCTION OF THEIR FUTURE

Popovych I. S., Kherson State University (Kherson), email ihorpopovych999@gmail.com,
orcid 0000-0002-1663-111X

The paper outlines the content features of an individual's construction of their future. It proves that an individual's ability to construct their future is a problem requiring empirical research and theoretical substantiation. The issue of elite or egalitarian ability of an individual to construct their future remains especially important.

Key words: social reality, temporality, expected image of the future, model of the expected future.

Людина замислюється над своїм майбутнім, прагне побудувати бажаний сценарій розвитку подій, зазирнути в «завтрашній день». Здатність конструювати особистістю своє майбутнє, останнім часом, набуває гострої актуальності і постає однією з ключових проблем суспільства. Прогресування пандемії COVID-19 тільки підсилює цю проблематику. Реалії демонструють жорстоку неминучість, підкріплену невтішною статистикою. Суб'єкт, який конструює образ очікуваного майбутнього, одночасно є об'єктом власної суб'єктності. У такому тлумаченні має місце злиття суб'єкта й об'єкта наукового пізнання в одній особі у контексті конструювання свого майбутнього. Окреслена «емпірична картина» не спрощує наукового пізнання, хіба що актуалізує інтроспективний вектор поряд із застосуванням можливих вимірів окресленого феномену. У той же час, видається надто простим розв'язання озвученої проблеми засобами пошуку релевантного психодіагностичного інструментарію. Обґрунтування методології конструювання особистістю свого майбутнього, яка базується на сучасних здобутках філософської, психологічної, соціологічної думки, з

урахуванням надбань інших наук, є надзвичайно відповідальним і першочерговим етапом цієї роботи.

Констатуємо, що темпоральність особистості є вихідною категорією конструювання особистістю свого майбутнього. Темпоральність зв'язує минуле, теперішнє і майбутнє. Темпоральність є ідеологемою наукового напрямку дослідження конструювання особистістю свого майбутнього, вимагає методологічної рефлексії. Задана артикуляція окресленої проблематики дозволяє вести мову про значущий поступ у вивченні здатності особистості конструювати модель очікуваного майбутнього, творити свій «завтрашній» день.

Конструювання моделі очікуваного майбутнього супроводжується довільною регуляцією, яка спрямована до досягнення заданої мети. Ймовірні сценарії перебігу подій конкретизують соціальні очікування особистості, сприяють об'єктивації мети [Khmil V. V. Philosophical and Psychological Dimensions of Social Expectations of Personality / V. V. Khmil, I. S. Popovych // Anthropological Measurements of Philosophical Research. – 2019. – No 16. – p. 56]. Соціальні очікування через низку функцій «обслуговують» побудову моделі очікуваного майбутнього. Соціальні очікування особистості володіють високою операційною здатністю і є своєрідними перманентними проєкціями людини у майбутнє. Сконструйована в уяві людини модель, коли на зміну одним очікуваним образам приходять інші, є цілісним уявленням майбутнього [Михальский А. В. Психология конструирования будущего: монография / А. В. Михальский. – М.: МГППУ, 2014. – 192 с.]. Ця модель володіє високою асиміляційною здатністю, визначає поведінку людини, її діяльність та сутність буття.

Очевидно, що кожна людина чогось очікує і на щось сподівається. Надзвичайно важливим залишається питання здатності людини конструювати своє майбутнє. І все ж таки, ця здатність є егалітарною субстанцією, тобто притаманною усім людям і її можна розвинути чи сформувати? Чи здатність конструювати своє майбутнє є елітарною субстанцією, наприклад вродженою, і нею наділені тільки «вибрані світу цього»?

Безумовно, окреслена проблема є суспільно значущою і потребує розробки методології дослідження, пошуку і, можливо, створення релевантного психодіагностичного інструментарію, побудови емпіричної «картини» дослідження і теоретичного обґрунтування отриманих результатів.